

POSTANOWIENIE

30 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 sierpnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia A. N.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z 9 stycznia 2024 r., XI 1 WSC 11/23,

w sprawie z powództwa A. N.

przeciwko D. R.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

oraz w sprawie z powództwa A. N.

przeciwko R. R. działającemu przez opiekuna prawnego M. M.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 9 stycznia 2024 r. Sąd Okręgowy w Krakowie, w sprawie z powództwa A. N. przeciwko D. R., o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, oraz w sprawie z powództwa A. N. przeciwko R. R. działającemu przez opiekuna prawnego M. M., o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, na skutek skargi kasacyjnej powoda A. N. od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 21 listopada 2023 roku, odrzucił skargę kasacyjną.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie powód wniósł zażalenie osobiście (nie był zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika). Przypomnieć należy, że z tego właśnie względu została odrzucona (przez Sąd Okręgowy) skarga kasacyjna powoda.

W praktyce Sądu Najwyższego dominuje pogląd, iż w tego typu przypadku zażalenie powinno podlegać odrzuceniu. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje bowiem zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Dotyczy to także postępowania toczącego się na skutek wniesienia do Sądu Najwyższego zażalenia (zob. np. postanowienie SN z 14 kwietnia 2021 r., I CZ 33/20). Sporządzenie zażalenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę (uczestnika postępowania nieprocesowego) pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia takiego zażalenia wprost, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku. Niemożliwe również jest usunięcie takiego braku samodzielnie przez stronę, ani jej pełnomocnika w jakiegokolwiek formie (zob. m.in. postanowienia SN z 9 lipca 2021 r., IV CZ 26/21; z 16 lipca 2021 r., I CZ 21/21; z 25 lutego 2022 r., III CZ 46/22; z 14 czerwca 2022 r., III CZ 197/22).

Jednak w orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawia się również stanowisko wskazujące na konieczność rozpoznania zażalenia w opisanej powyżej sytuacji (postanowienie SN z 14 maja 2024 r., III CZ 47/24). Wskazuje się, że jeżeli odrzucenie skargi nastąpiło z powodu naruszenia art. 87¹ § 1 k.p.c., to zażalenie na odrzucenie wniesione z naruszeniem tego przepisu nie może zostać odrzucone, gdyż w ten sposób Sąd Najwyższy nigdy nie mógłby skontrolować merytorycznie prawidłowości odrzucenia skargi przez sąd powszechny.

Podzielając drugi z wymienionych poglądów, Sąd Najwyższy wskazuje, iż Sąd Okręgowy podjął prawidłowe rozstrzygnięcie. Sąd ten właściwie odrzucił skargę kasacyjną powoda na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Podstawy odrzucenia skargi zostały właściwie opisane w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie.

[SOP]

[ms]